

Det bryder faktisk med det princip, at en virksomhed ikke kan få fradrag for tab, som den ikke har lidt. Det må altså være sådan, at for at få fradrag skal man selv have lidt et tab. Her får man fradrag for et tab, som en anden virksomhed har lidt. Det er vi imod, og jeg vil også godt spørge – jeg skal også nok stille spørgsmål om det under udvalgsbehandlingen – om ikke det i virkeligheden er imod reglerne for statsstøtte.

Det er jo sådan i en liberalistisk verden, at man kun er liberal, så længe det kan stå, for når det går galt, så skal vi alle sammen gribe ind og redde tingene. Når det kan være sådan i denne verden, så ønsker vi, at det skal ske helt åbent, så man kan se i et aktstykke, der skal igennem Finansudvalget, eller hvor det nu skal godkendes, hvad det koster af skattemidler, og hvor mange penge vi skyder i.

Vi synes i øvrigt, det skal være sådan, at pengene bliver skudt i i form af aktier, eller at man overtager ejendomsretten til det pågældende pengeinstitut, således at når det er kommet på fode og det måske viser sig, at det går lidt bedre end frygtet, så har det offentlige faktisk hold i værdierne og kan få de penge tilbage i statskassen, som det har lagt i for at redde pengeinstituttet.

Med et tilskud i form af et skattefradrag, ja, så forsvinder pengene jo bare ind i den private sektor.

Jeg vil gøre opmærksom på, at i Norge, hvor man gjorde det, at man overtog de nødlidende banker, er man faktisk endt med at have en meget betydelig milliardgevinst på at gå ind i bankredningerne på den åbne måde i stedet for på den fordækte måde.

Derudover er vi imod bestemmelserne om tavshed, som er alt for stramme. Det har vi også sagt om andre love. Vi vil også sige det om senere love, hvor der er tilsvarende regelændringer.

Vi har den opfattelse, at tavshedsbestemmelserne, som de ser ud, er mere til for ejernes og for myndighedernes skyld, end de er til for kundernes og for samfundets skyld, selv om det hele tiden er hensynet til kunderne, der bruges som argument for, at tavshedsbestemmelserne skal være så ekstremt mere stramme, end de er i alle mulige andre samfundsforhold.

Tom Behnke (FP):

Da fru Kirsten Jacobsen ikke kan være til stede, så har jeg lovet på vegne af Fremskridtspartiet at fremføre følgende:

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at der er brug for at få opstrammet reglerne om Finanstilsynets rolle. Når et pengeinstitut kommer i krise, skal der handles hurtigt og resolut, men Finanstilsynet skal ikke gå ind og være egentlig ledelse af pengeinstituttet.

Vi har i sagerne om Bikubens overtagelse af Bornholmerbanken og om Spar Nord oplevet et Finanstilsyn, som ikke varetog en korrekt rolle og opgavefordeling.

Fremskridtspartiet er enig i, at der skal kunne gives oplysninger til Rigsrevisionen, og vi er enige i de præciseringer af partsbegrebet, der sker. Så medmindre der under udvalgsarbejdet fremkommer kvalificerede argumenter imod forslaget eller synspunkter, der giver behov for ændringer, så vil vi støtte lovforslaget fra økonomiministeren.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg skal blot meddele, at Kristeligt Folkeparti generelt bakker forslaget op. Dog vil vi gerne have mulighed for at arbejde lidt mere med partsbegrebet, idet det er vores opfattelse, at kunder i større udstrækning skal have denne partsstatus.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Først tak for den altovervejende positive tilgang til at behandle lovforslaget.

Jeg skal nøjes med ganske få bemærkninger, og den første vil jeg vie til hr. Frank Aaen fra Enhedslisten. Jeg synes, det var en meget fri udlægning af det, lovforslaget beskæftiger sig med. Hr. Frank Aaen ved jo udmærket godt, at der har været mulighed for skattefrie fusioner. Det er en mulighed, der har eksisteret i mange, mange, mange år. Denne mulighed udvides lidt efter anbefaling fra den rapport, som er baggrunden for store dele af lovforslaget, nemlig rapporten om håndtering af pengeinstituttkriser.

Det, der sker, er, at man også i andet halvår af et regnskabsår, hvilket i denne sammenhæng er det samme som kalenderåret, vil kunne have skattefrie fusioner med tilbagevirkende kraft fra årsskiftet. Baggrunden for det forslag er, at hvis et pengeinstitut er så uheldigt at komme i en situation, hvor der skal foretages en fusion, så er det jo nærmest surrealistisk, hvis muligheden